

Kaija Koo, Viisi Vuodenaikaa

Muistan syksyn ensihetken
Kun kes nukkui hiljaa pois
Sanoit ett pienen retken
Ominpin kai tehd vois
Kun on niin paljon katseltavaa
On pakko uskaltaa
Ei hyppy tuntemattomaan
Voi tehd askel kerrallaan
Ei ollenkaan
Olisitpa tll kun on syksy
Ja mun mieleni sohjoinen
Se nit teitni sulkee
Eik edes kevl
Tunnu kntyvn tm tuuleni pohjoinen
Vaan se kauttani kulkee
Muistan syksyn ensi hetken
Kun kes nukkui hiljaa pois
Sanoi ett oman retken
Sin teet ja se aikaa vied vois
Silloin joutuu lhtemn
Kun ei pysty ollenkaan
Lhtemst kieltytymn
Ne on pikku lhtj ennen sit suurempaa
Olisitpa tll...
Olisitpa tll kun on kes
Ja itseltni katoilen
Ja lydn taas jlleen
Vaikka olet etll
Ehk talvi ja sin saavutte hiljalleen
Ja min siirryn vuodenaajoissa viidenteen